

ser af Spørgsmaalet om de færøske Anliggendes Overførelse til de enkelte Fagministerier, og en vis Mangel paa Velvillie — trods Ordene — med Hensyn til en hurtig Afgørelse af dette Spørgsmaal. Jeg ved nok, at Justitsministeren sagde, han vilde tage det under den velvilligste Overvejelse, men da han henviste til, at to tidligere Ministerier ikke var kommet længere end til Overvejelserne, kunde man nemt faa det Indtryk — det er kun det, jeg vil bemærke —, at det ogsaa kunde gaa saaledes med det nuværende Ministerium, som efter al Sandsynlighed har en meget lang Tilværelse for sig; denne lange Tilværelse, som Ministeriet har Udsigt til, vilde jeg mene, det var rimeligt at anvende til at faa det omtalte Spørgsmaal løst. Naar Ministeriet Zahle ingen Vegne kom, laa det for en stor Del i Krigsforholdene. Hvorfor Ministeriet Neergaard ingen Vegne kom, skal jeg ikke gøre nogen som helst Bemærkning om, men efter at Forholdene nu har udviklet sig paa Færøerne saaledes, som de efterhaanden har, og de politiske Modsætninger er blevet saa store, som Tilfældet er, vilde det være af ikke ringe Betydning, om det nuværende Ministerium tilvejebragte en saadan Ordning. Jeg mener slet ikke, at den højtærede Minister har stillet sig uvillig, jeg siger kun, at den højtærede Minister har lagt en vis Kølighed for Dagen ved den Maade, hvorpaa han omtalte tidligere Ministeriers Stilling til Sagen, og jeg vilde gerne forsøge i Overensstemmelse med det ærede Medlem for 7de Kreds at bevæge ham til en varmere Holdning og til at udvise den Aktivitet, som besjæler ham i saa mange andre Sager. Jeg er af den Mening, at de Vanskeligheder, der foreligger, meget vel kan overvindes, hvis en Politiker som den højtærede Minister tager sig af det og faar sine Kolleger ind paa sin Opfattelse; det mener jeg, den højtærede Justitsminister er fuldkommen i Stand til den Dag; han vil tage Sagen op, og derved vilde han gøre Færøerne en betydelig Tjeneste, vise dem en virkelig Velgerning. Færingerne vil i høj Grad paa skønne en saadan Beslutning fra Danmarks Side. Derved vil man ogsaa gøre Danmark en Tjeneste, da der jo, hvad vi alle beklager, er visse Forhold, som i Øjeblikket stiller sig hindrende i Vejen for, at Færingerne paa ethvert Punkt ganske sidestilles med andre Danske. Det er den absolutte Sidestilling, vi maa hen til, og det ligger i høj Grad i Justitsministerens Haand. Derfor mener jeg, han skal lægge sig paa Sine baade det, som kom fra det ærede Medlem for 7de

Kreds (Effersøe), der jo har meget mere Indsigt i disse Forhold end jeg, og den Hensetting, som er kommet fra mig, der egentlig kun har min Viden fra Bladene; jeg læser dog alle de færøske Blade — det er ikke uoverkommeligt, for de er ikke store eller mange og udgaar ikke saa hyppigt, saa det er ikke noget at prale af —, og jeg har paa den Maade faaet Klarhed over, at man paa Færøerne vilde sætte megen Pris paa Tilvejebringelse af en saadan Sidestilling.

Justitsministeren (Steincke): Hvis min Tone heller ikke denne Gang skulde virke fuldt ud tiltalende paa det ærede 17de tingvalgte Medlem (Brandes), kan det kun skyldes en eneste Omstændighed, nemlig den Forstemthed, jeg føler ved at høre, at mine Udtalelser før blev opfattet som tilsigtende at vise en vis Haan, oven i Købet mod den Regering, af hvilken det ærede Medlem har været Medlem, og en vis Mangel paa Velvillie, oven i Købet overfor en saa overmaade tiltalende Repræsentant for Færøerne som det ærede Medlem for 7de Kreds (Effersøe). Ingen af disse Ting har været tilsigtet. Hvis jeg ikke har haft den Varme i Tonefaldet og den Hjertelighed, som i Regelen præger ældre Medlemmer af det høje Ting, saa ved jeg ikke hvorfor, thi det har ikke været tilsigtet. Jeg tror at kunne love, da jeg mener at ville underkaste dette Spørgsmaal en virkelig velvillig Overvejelse, at det ganske utvivlsomt vil lykkes mig, naar Ministeriet, som jeg hører, faar en meget lang Tilværelse, at gennemføre denne Sag.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)
vedtoges enstemmigt med 55 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Statsministeren.

Man gik derpaa til:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Forbud mod Handel med Genstande tjenlige til at afbryde Svangerskab.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1170; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 2111).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.